

บรรณานุกรม

- ขจรศักดิ์ กระจุกแก้ว. 2539. ผลของสารสกัดจากพืชสมุนไพรแปดชนิดต่อการเจริญของเชื้อราสาเหตุโรคพืชและโรคผิวหนังที่คัดเลือก. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- จิรา ณ หนองคาย. 2542. หลักและเทคโนโลยีการขยายพันธุ์พืชในประเทศไทย การขยายพันธุ์พืชแบบไม่ใช้เพศ. สำนักพิมพ์นายสุข. กรุงเทพฯ.
- จิตติมา จิยะวรรณ. 2544. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ติดต่อบุคคล.
- ณัฏฐรา วีระนัทร. 2528. ผลของสารสกัดหนอนตายหายาก (*Stemona collinsae*) ต่อสัตว์น้ำบางชนิด. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- เต็ม สมิตินันท์. 2523. ชื่อพรรณไม้แห่งประเทศไทย(ชื่อพฤกษศาสตร์- ชื่อพื้นเมือง). พันธุ์พืชซึ่ง. กรุงเทพฯ.
- เทพ เชียงทอง และวิจิตร ภัคเกษม. 2517. สารประกอบบางอย่างที่มีในรากหนอนตายหายาก. รายงานผลการวิจัยประจำปี 2517 สภาวิจัยแห่งชาติ. 69-82.
- นันทิยา วรรณะภูติ. 2538. การขยายพันธุ์พืช. โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮาส์. กรุงเทพฯ.
- ประคอง พันธุ์ไธ, อุษาวดี ถาวร, ชำรงค์ ผลชีวัน, บุญล้วน พันธุมจินดา, ทวีผล เดชาดิวงค์ ณ อยู่ชยา และสุวรรณ จารุณ. 2523. สารสกัดจากรากหนอนตายหายากเพื่อใช้ฆ่าเหา. กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์. กรุงเทพฯ.
- เผด็จ สิทธิสุนทร. 2539. คู่มือปฏิบัติการเคมีอินทรีย์. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- พยอม ดันติวัฒน์. 2521. สมุนไพร. สมาคมสมุนไพรแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ.
- พีรเดช ทองอำไพ. 2537. ฮอโมนพืชและสารสังเคราะห์ แนวทางการใช้ประโยชน์ในประเทศไทย. ภาควิชาพืชสวน คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- ภาควิชาเภสัชวินิจฉัย. 2534. ยาและผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติ. คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. กรุงเทพฯ.
- มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. 2528. ลักษณะวงศ์ของพืช. ภาควิชาเภสัชเวชและเภสัชพฤกษศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. สงขลา.

- เมธี รุ่งโรจน์สกุล. 2542. ผลของสารสกัดพืชต่อโรคและแมลงศัตรูในกุหลาบ. การค้นคว้าแบบอิสระ. ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่.
- เลอจนา ชีรภัทรสกุล และประคอง พันธุ์ไธ. 2520. การศึกษาพิษของหนอนตายหยากที่มีต่อหนอนแมลงวันบ้าน. วารสารกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ 19(4): 217-226.
- วุฒิกรณ์ รอดความทุกข์. 2539. ผลของสารสกัดจากหนอนตายหยากและสารสกัดต่อแมลงศัตรูของผักคะน้า. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาชีววิทยา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่.
- สมจิตร พงศ์พจน์ และสุภาพ ภูประเสริฐ. 2515. พืชกินได้และพืชมีพิษในป่าเมืองไทย. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว. กรุงเทพฯ.
- สมพร หิรัญรามเดช (ภูติยานันท์). 2525 ก. หนังสือตำราสมุนไพรใกล้ตัว เล่มที่ 3. ภาควิชาเภสัชเวท คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่.
- สมพร หิรัญรามเดช. 2525 ข. เอกสารคำสอนประกอบการศึกษารายวิชา สมุนไพร Crude Drugs or PCGY 531 และ เภสัชเวท 1 Pharmacognosy I or PCGY 411. ภาควิชาเภสัชเวท คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่.
- สุวรรณ เวชอภิกุล. 2528. พืชสมุนไพรและพืชพิษ. ภาควิชาเภสัชเวท คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่.
- เสถียร พงษ์บุญรอด. 2508. ไม้เทศเมืองไทย. โรงพิมพ์ไทยเทอดธรรม. กรุงเทพฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข. 2531. การปลูกและการดูแลพืชสมุนไพร. โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก. กรุงเทพฯ.
- สำรอง สุกศิริเมธากร. 2535. หลักการขยายพันธุ์พืช. ภาควิชาเกษตรศาสตร์ คณะวิชาเกษตรและอุตสาหกรรม สถาบันราชภัฏจันทรเกษม. กรุงเทพฯ.
- อนุศักดิ์ ศรีสรกำแพง. 2538. สารต้านเชื้อราจากข่า (*Languas galanga* Linn.) พืชสกุลปุด (*Achrasma* sp.) และสะค้าน (*Piper ribesoides* Wall.). วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่.
- อัมพิกา ปูนนิจ. 2526. การศึกษา Floral Biology และจำนวนโครโมโซมของท้อแก้วพันธุ์. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- Backer, C.A. and Van Den Brink, R.C.B.Jr. 1968. Flora of Java. Vol. III, Rijksherbarium, Leiden, The Netherlands.
- Burkill, I.H. 1966. Dictionary of Economic Products of the Malay Peninsula. Vol. II, The Ministry of Agriculture and Cooperatives, Government of Malaysia, Kuala Lumpur.

- Craib, W.G. 1920. Contribution to the Flora of Siam Additamental. Bulletin of Miscellaneous Informations, Royal Botanic Garden Kew, London.
- Darlington, C.D. and La Cour, L.F. 1970 The Handling of Chromosomes. George Allen and Unwin Ltd, London.
- Duyfjes, B.E.E. 1993. Flora Malesiana. Ser. I. Rijksherbarium/Hortus Botanicus, Leiden. 11 : 399-409.
- Gagnepain, F. 1934. Stemonacees (Roxburghiacees). Flore Generale de L Indo-Chine. T. VI. Massin Et c^{ie}, Editeurs, Paris.
- Hartmann, H.T., Kester, D.E. and Davies, F.T.Jr. 1990. Plant Propagation Principles and Practices. 5th ed. Prentice Hall, Inc. U.S.A.
- Konoshima, M. 1973. Medicinal Plants in Thailand. Kyoto University Scientific Surveys of Crude Drugs and Medicinal Plants in Thailand, Kyoto.
- Kurz, S. 1873. New Burmese Plants. Journ. As. Soc. Beng., 42 : 109.
- Maxwell, J.F. 1991. Botanical Notes on The Vascular Flora of Chiang Mai. Nat. Hist. Siam Soc. 39 : 71-83.
- Osall and George, E. 1950. The Dispensary of The United States of America. J.B. Lippincott Co., New York, USA.
- Perry, L.M. 1980. Medicinal Plants of East and Southeast Asia : Attributed Properties and Uses. The MIT Press, Cambridge, London.
- Prain, D. 1905. Note on the Roxburghiaceae. Journ. As. Soc. Beng., 73 : 39-44.
- Rahmani, M., Ismail, H.M. and Muthu E. 1989. The Structure of Stemonofoline from *Stemona tuberosa*. Asean J. Sci. Technol. Develop., 6 : 87-90.
- Sheppard, P.M. 1973. Practical Genetics. Blackwell Sc. Pub. London.
- Stuart, G.A. 1911. Chinese Materia Medica : Vegetable Kingdom. Shanghai.
- Watson, L. and Dallwitz, M.J. (No date). The Families of Flowering Plant-Stemonaceae Engl. [Online]. Available: <http://www.biodiversity.uno.edu/delta/angio/www/Stemonac.htm>
- Wongsatit, C. 2000. *Stemona hutanguriana* sp. nov. (Stemonaceae) from Thailand. Kew Bulletin. 55 : 977-980.
- Yang Ye. 2001. Shang hai Institute of Materia Medica, personal communication.